

Robot strašák

Strejdo, povídej mi o kosmonautech...

Byl to jen obyčejný robot – strašák. Blikal, huhlal, klapal dvěma klapačkami a chodil po zahradě po určené trase. Čas od času se někde napojil na elektrický proud a dobil si baterie. To bylo vše, co uměl. Zaháněl vrabce a mlsné zajíce. Ale však víte, jak to chodí. Časem si na něj tato čeládka zvykla tak, že vrabci na něm sedávali a nechali se nosit po zahradě. Zajíci za ním chodili v průvodu, jako by šlo o karnevalovou veselici. Takže místo toho, aby robot škůdce zahrádky zaháněl, chránil je naopak před toulavými kočkami a dravými ptáky.

No – a jednou se na druhé otočce náš robot trochu rychleji otočil a tu máš – vypadl mu uvnitř nějaký čudlík. A robot – strašák, místo aby se na otočce číslo tři otočil na otočku číslo čtyři, kráčel pořád rovně dál, prošel plotem a tradá pryč!

Zajíci za ním hledí vyjeveně, vrabci kolem něj poplašeně poletují a cvrlikají: „Kam jdeš? Neblázni, kamaráde! Jdeš rovnou do města!“

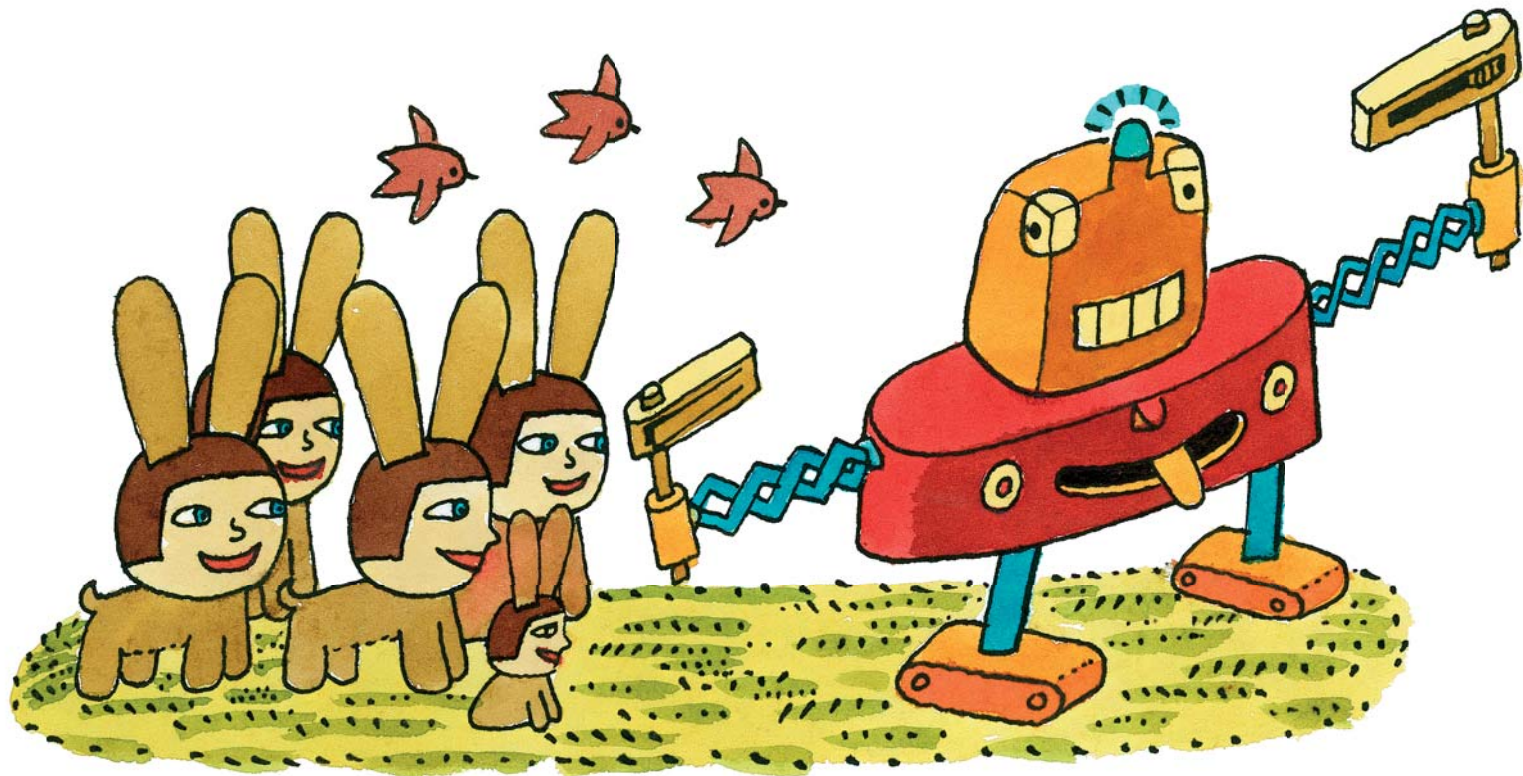
Ale robot – strašák jen klapal, huhlal a blikal a kráčel dál. To byste nevěřili, jak je jeden vypadnutý čudlík důležitý.

Sešel úvozovou cestou na okraj města a chodník ho zavedl rovnou do hostince „Na rožku“. Robot nelenil, vkročil dovnitř, rozhrnul pár hostů u dveří a zastavil se až u pultu, který byl naštěstí pevně přišroubovaný k podlaze. Marně se snažil šlapat, pult ho dál nepustil. A tak už jen huhlal, blikal a klapal.

Jediný hostinský neztratil duchapřítomnost a slušně se zeptal: „Copak si račte přát, vážený?“ Robot však jen dál huhlá, bliká a klape. Pan hostinský se nevzdává: „Vážený, takovéhle domluvě já nerozumím. Chcete pivo nebo limonádu?“ Ale robot jen dál vede

svou strašáčkou. Najednou však ochabl a přestal i blikat. Kdosi zvolal: „Hele, dyť on je to Mart’an!“ A už se k němu hrnou dva montéři. Okukují ho ze všech stran, točí s ním kolem dokola, pak mu šroubovákem odmontovali vzadu plechový kryt a odborně ho prohlížejí.

„Hele!“ povídá jeden najednou. „Tuhle má vypadnutý nějaký čudlík!“ Zastrčili mu ho tedy do volné zdířky a robot se zase vesele rozblíkal. Pak udělal dva tři kroky, zastavil se u elektrické zásuvky a zastrčil si do ní elektrickou šňůru.

„A hele!“ rozesmála se celá hospoda: „Nechce ani pivo, ani limonádu, ale elektřinu! Vida Mart’any!“ To bylo veselo!

Když si robot dostatečně dobil své baterie, vykráčel zase z hospody ven. Hosté za ním pokřikovali: „Přijď zase mezi nás, Mart’ane!“

Robot si to však už zase kráčí úvozovou cestou a rovnou na zahrádku. Zajíci a vrabci ho už čekali. Když robot přikráčel na první otočku, bliklo mu v tranzistorové paměti a správně se otočil k otočce číslo dvě. Začal huhat, blikat a klapat. Na otočce číslo tři se zase správně otočil a kráčí k otočce číslo čtyři. Všechno je v pořádku!

Vrabci se tedy zase pustili radostně do třešní a zajíci pokračují v ohryzávání hlávek zelí a kapusty. Jejich robot – strašák je už zase spolehlivě ochraňuje před toulavými kočkami a dravými ptáky.

A copak vlastně dělají majitelé této prapodivně hlídané zahrady? Asi někde poletují na raketě od hvězdy k hvězdě...